

PB-PP | B-30844
BELGIE(N) - BELGIQUE

C^B_Bkrant Jaargang 2020, nr. 2, juni

**Trimestriële nieuwsbrief van de
Christelijke Basisbeweging (CBB) vzw**

V.u.: Leo Bernaerts,
Kapellenboslaan 38,
2830 Willebroek

**Afgiftekantoor: 2830 Willebroek
Erkenning: P806103**

Inhoud:

TEN GELEIDE: DE CORONA-SLACHTOFFERS STIERVEN NIET TEVERGEEFS!.....	1
Kariboe 2020	2
CBB de komende maanden	2
Zaterdag 5 september: Algemene vergadering	3
Een gebed van paus Franciscus.	3
CORONATIJDEN EN DE UITDAGING AAN DE KERKEN.....	4
1. LEONARDO BOFF: Mensen zijn God niet, en wat dan???	4
2. TOMAS HALIK. KERK, het is hét moment om te veranderen!!.....	4
Nieuws uit de stuur-, werk- en denkgroepen	8
Redactie.....	8
Onderhoud van het Romerohuis.....	8
Familienieuws.....	8
Van ons heengegaan	8
Agenda.....	10

Colofon

CBBkrant is de Trimestriële nieuwsbrief van de V.Z.W. Christelijke Basisbeweging, Rijweg 110B, 2870 Puurs, e-mail cbbvzw@hotmail.com

Redactieraad:

Leo Bernaerts, Kapellenboslaan 38, 2830 Willebroek (tel. 03.290.00.68)

E-mail: leo.bernaerts@telenet.be

Mieke Boven, Bosstraat 15, 2830 Willebroek (tel. 03.886.43.18)

E-mail: mieke.boven@skynet.be

Fons Heirbaut, Pierstraat 290, 2630 Aartselaar (tel. 03/289.65.81)

E-mail: fons.heirbaut@telenet.be

Abonnementen: CBBkrant wordt gratis verdeeld aan de leden van de vzw Christelijke Basisbeweging; vrijwillige bijdragen kunnen gestort worden op rekening
BE05 7895 6802 8075, CBB vzw, Willem Van Oranjestraat 1, 2830 Willebroek

Verantwoordelijke uitgever: Leo Bernaerts, Kapellenboslaan 38, 2830 Willebroek

Oplage: 60 ex. (mailing: 150 ex.)

Werkten mee aan deze krant: Leo, Filip, Mieke, Fons

Trimestriële nieuwsbrief van de Christelijke Basisbeweging (CBB) vzw

TEN GELEIDE: DE CORONA-SLACHTOFFERS STIERVEN NIET TE VERGEEFS!

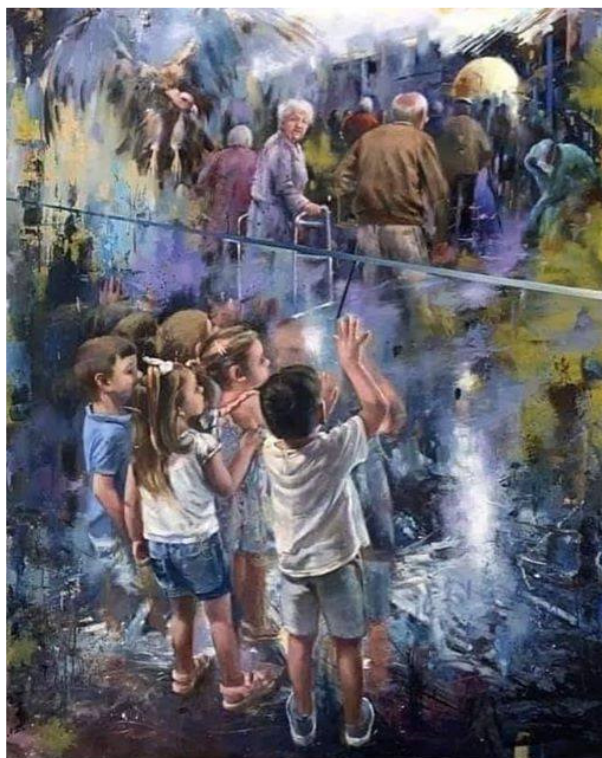
Dagelijks hoorden wij de cijfers van de coronasterfgevallen. Ze werden vergeleken met landen, regio's, gewesten. Droge cijfers. Zonder een menselijk gezicht.

Minder zichtbaar ook is het leed van wie achterbleef met het verwerken van het verdriet en de onmacht en soms schuldgevoel bij deze sterfgevallen. Ze konden de laatste momenten met hun geliefden niet samen doorbrengen en voelen dat als onwezenlijk, onmenselijk aan.

Hoe trekken wij dat leed recht, als dat al recht te trekken is.

Hier is heel veel werk op affectief, therapeutisch gebied nodig. Sommigen spreken ook van creatief op zoek te gaan naar rituelen, gebaren, tekens van barmhartigheid en liefde om de diepe wonden te helen. Tomas Halik nodigt in een artikel dat hieronder te lezen is, de kerken uit hier vanuit hun Traditie bijdragen te leveren om mensen reëel troost te bieden.

Leonardo Boff zoekt antwoorden op vlak van de organisatie van ons leven en samenleven: daar zullen wij dringend moeten gaan naar een nieuw pact tussen mens en de natuur. In een artikel, dat verder in deze krant te lezen is, schrijft hij dat wij moeten ophouden de planeet verder te ontbossen, respect hebben voor klimaat; zo niet, wordt het terrein waar virussen zich tot nu toe ophouden, steeds kleiner en wordt de dreiging groter dat ze op het terrein van de mensen komen, met alle gevolgen van dien. Dat belooft in de toekomst nog meer van zulke virussen. Aldus de mening van Boff.

La Baia degli Angeli

Paus Franciscus lanceerde de week van Laudato si, precies om de dringende noodzaak van een wereldwijd ecologisch en sociaal rechtvaardige ordening van ons samenleven nog eens op de wereldagenda te plaatsen. Hij schreef daartoe een specifiek gebed. Zie hieronder.

Als C.B.B. is dat geen vreemde taal, maar toch kunnen wij weer bewust worden van onze missie om vanuit Bijbels-evangelische spirit aan deze oproep onze bijdrage te leveren.

De taal van de plots overleden Egbert Rooze, een vriend ten huize in de C.B.B., blijft in deze zeer inspirerend.

Leo.

Kariboe 2020

Door de coronamaatregelen is het duidelijk dat we geen gewone Kariboe kunnen laten doorgaan omwille van de maatregelen rond veiligheid en hygiëne (social distance, handen wassen) die we zullen moeten blijven respecteren. De opties die we nog hadden, werden bevraagd aan de stuurgroep en voorbereiders van de Kariboe. Het werd de optie om het toch te laten doorgaan, maar dan eerder in de vorm van een vakantie 5-daagse met de CBB. Ieder samen apart op vakantie. Vanuit Cadzandië vragen ze maximum 50 deelnemers zodat we samen kunnen eten (met de nodige ruimte tussen de tafels). We reserveerden 8 units van 8. Daardoor hoeven niet alle kamers en units gevuld te zijn.

Aantal voorwaarden die voor iedereen bij inschrijving duidelijk moeten zijn:

- We gaan als één grote bubbel met max. 50 personen. Mensen die vooraf ziek zijn, wordt gevraagd alsnog niet mee te gaan. (cfr. Richtlijnen voor jeugdbewegingen begin juni).
- We respecteren de 1,5m afstand voor de +12 jarigen.
- De kinderen spelen op een normale manier samen.
- Er is geen gezamenlijk programma. Er is van alles op het terrein en in de buurt te doen. Maar natuurlijk kunnen er dingen samen gepland worden zonder enige druk of verwachtingen.
- Ieder draagt verantwoordelijkheid voor zichzelf en eigen kinderen maar we blijven voor elkaar zorgen waar nodig natuurlijk.
- Minimum gemeenschappelijk: de dagopening, de dagsluiting en de maaltijden.
- De units blijven zo veel mogelijk een eigen kleinere bubbel, dus we komen niet in elkaars units.
- **Inschrijven voor 21/06** zodat Miriam de aantallen op tijd kan doorgeven aan Cadzandië. Gelieve bij inschrijving ook al de gewenste leden van jouw bubbel door te geven.
- We blijven het solidariteitsprincipe hanteren dwz dat mensen met een gering inkomen ook een pak minder betalen.

Inschrijvingen en verdere info:

Miriam miriam.meusen@gmail.com 0496 54 79 27

Filip filip.cuypersboom@gmail.com 0485 57 54 66

Filip

CBB de komende maanden

Vieringen mogen terug, mits voldoende afstand bewaren, etc. er mag nog niet gezongen worden.

We organiseren een **viering** op **zaterdag 27 juni** om 19u ter afronding van dit bizarre voorjaar. Dit om terug connectie te krijgen met elkaar en met onze gezamenlijke spiritualiteit. Het is alleen een viering (voorlopig zonder zang tenzij even in de tuin), dus geen eten vooraf en geen nababbel achteraf.

Hilde, Mieke en Maria nemen dit op.

Feest van de inzet: zaterdag 5 september om 17u30 samen eten (wordt vooraf gemaakt, vrije gift voor Rikolto in het kader van hun actie "Het grootste diner"), om 19u viering en om 20u algemene vergadering.

Filip en Mia starten dit op en spreken anderen aan.

Zaterdag 5 september: Algemene vergadering

Welkom op de AV van onze basisbeweging

De Algemene Vergadering van de CBB is een belangrijk moment waarop iedereen die betrokken is bij onze beweging welkom is. Jullie zijn dus meer dan welkom op zaterdag 5 september. Na deviering van het Feest van de Inzet zetten we ons allemaal samen. De mensen van het dagelijks bestuur overlopen dan de activiteiten van het voorbije jaar met inbreng van andere betrokkenen. Ook wordt de financiële situatie van de CBB toegelicht. En hopelijk krijgen wij het vertrouwen van jullie allemaal.

namens het Dagelijks bestuur van onze beweging
Filip

Een gebed van paus Franciscus.

Tussen 15 en 24 mei ll. werd de week van Laudato si gelanceerd. Het interessante van dit pauselijk schrijven is dat het de zaak van de armen koppelt aan de zaak van de planeet. Sociale kwestie (“de schreeuw van de armen”) kan niet opgelost worden zonder ecologie (“de schreeuw van de aarde”) te verrekenen en omgekeerd, kan men de ecologische uitdaging van het bewaren van de aarde voor de volgende generaties niet oplossen zonder er ook gerechtigheid, zeker t.a.v. de meest kwetsbaren, aan te koppelen. De paus schreef n.a.v. deze week een gebed: waar m.i. de essentie van de hedendaags uitdaging in verwoord wordt.

*Barmhartige God,
Schepper van hemel en aarde en alles wat in hen bestaat,
U schiep ons naar uw beeld en vertrouwde ons de zorg toe
voor heel uw schepping, ons gemeenschappelijk huis.*

*U zegende ons met de zon, het water en het weelderige land,
opdat er overvloedig leven zou zijn voor alles wat bestaat.
Open ons verstand en raak ons hart,
zodat we het geschenk van uw schepping behoeden.*

*Wees onze hulp.
Maak ons bewust dat ons gemeenschappelijk huis niet alleen van ons is,
maar van alle toekomstige generaties,
en dat het onze verantwoordelijkheid is om het te bewaren.*

*Geef dat we er mee zorg voor dragen
dat elk mens beschikt over voldoende voedsel en levensnoodzakelijke middelen.
Wees aanwezig in deze moeilijke tijden, vooral bij de armsten
en bij hen die het meeste risico lopen om achtergelaten te worden.*

*Zet onze angst, onze benauwdheid, onze gevoelens van isolatie om in hoop,
zodat we een echte bekering van het hart kunnen ervaren.
Help ons om creatieve solidariteit te tonen
bij het aanpakken van de gevolgen van de wereldwijde pandemie.*

*Maak ons moedig in ons streven naar algemeen welzijn,
zodat we de veranderingen omarmen die nodig zijn.
Meer dan ooit kunnen we voelen dat we allemaal met elkaar verbonden zijn,
wanneer we met concrete inspanningen een antwoord bieden
op “de schreeuw van de aarde en de schreeuw van de armen” .
We vragen het U door Christus onze Heer. Amen.*

CORONATIJDEN EN DE UITDAGING AAN DE KERKEN.

Tijdens en over Corona is heel veel geschreven: cijfers, interpretaties, beleid, enz..

Twee artikels vielen mij op van hedendaags gezaghebbende theologen, van Leonardo Boff en van Tomas Halik.

Ik wil iets over beider visie kwijt.

1. LEONARDO BOFF: Mensen zijn God niet, en wat dan???

Door de pandemie is de mythe gesneuveld dat wij een kleine god op aarde zijn. Een van de vaders van de moderne wetenschappelijke methode, Francis Bacon, zei ooit dat wij de natuur moeten *martelen* tot ze alle geheimen prijsgeeft.

Die visie hebben wij tot het uiterste doorgedreven en zo hebben wij een aanslag gepleegd op de duurzaamheid en op de planeet en het leven.

Zo hebben wij het natuurlijke pact verbroken met de levende aarde. Die aarde geeft ons alles en in ruil moeten

wij voor haar zorgen.

Door het ondergraven van onze zorg voor de schepping brengen wij het leven zelf in het gedrang.

De pandemie is een uitnodiging voor een nieuwe ethiek, voordat de natuur ons nog dodelijker virussen stuurt. Al in 1962 waarschuwde de Amerikaanse bioloog Rachel Carson, auteur van *Silent Spring*: “De vraag is of een beschaving een meedogenloze oorlog tegen het leven kan voortzetten zonder zichzelf te vernietigen en zonder het recht te verliezen om een “beschaving te worden genoemd”. Het lijkt een profetie van de situatie die we nu op planetair niveau ervaren.

In de beste hypothese zal het coronavirus ons dwingen onszelf als mensheid opnieuw uit te vinden en ons gemeenschappelijke huis op een duurzame en inclusieve manier te verbouwen.

Zal deze corona-epidemie volstaan om tot inzicht te komen?

Boff vreest dat ook deze ervaring niet volstaat om ons bewust te maken van de gevaren van de opwarming van de aarde, met het buitensporige volume van onze steden en de enorme agrobusiness die de ongerepte natuur en bossen maar blijft ontbossen.

Op deze manier vernietigen we de leefgebieden van miljoenen virussen en bacteriën die uiteindelijk op de mens worden overgedragen.

Boff waarschuwt: de belangen van het financiële kapitaal en het gebrek aan bewustzijn van de machthebbers en zelfs een groot deel van de academische kennis over de ernst van de achteruitgang van de natuur, dreigen ervoor te zorgen, dat wij niets leren van de duizenden en duizenden doden door het coronavirus.

Volgens schattingen dreigt het beleid van opportunisten ervoor te zorgen dat er in Latijns-Amerika alleen al 215 miljoen nieuwe armen komen.

Het is absoluut noodzakelijk dat we de oude grondstelling van de wil tot macht en overheersing over alles ('de gesloten vuist') opgeven in ruil voor een grondbeginsel van zorg voor alles ('de uitgestrekte hand').

Bron: Religion Digital geciteerd in Kerknet 2 mei 2020

2. TOMAS HALIK. KERK, het is hét moment om te veranderen!!

De kerken zijn leeg in deze coronacrisis. En dat staat symbool voor de leegte in de kerk. Christenen zouden deze tijd moeten aangrijpen voor een radicale verandering van kerk en christendom.

In het Nederlandse dagblad *Trouw* publiceerde hij op 8 april 2020 een essay, waarvan hier de korte inhoud volgt. Ik heb het artikel zoveel als mogelijk ingekort. Toch blijft het nog vrij lang. Het blijft echter de moeite om het te lezen.

Onze wereld is ziek.

Er is niet alleen de corona-epidemie, maar ook onze beschaving is wereldwijd ziek. Aanvankelijk dachten wij dat de epidemie snel zou voorbij zijn, zonder veel uitwerking. We zouden snel weer het oude patroon opnemen.

Dit gebeurt niet en zal niet gebeuren. Na deze mondiale ervaring zal de wereld niet meer dezelfde zijn als voorheen. En dat zou ook niet zo moeten zijn.

Een mondiale wereld, heel kwetsbaar.

Natuurlijk gaat de eerste zorg in deze crisis uit naar de materiële behoeften om te kunnen overleven. Maar 'men leeft niet bij brood alleen'. Het is tijd om de diepgaandere implicaties van de klap die onze wereld hier heeft opgelopen te onderzoeken. Het onvermijdelijke proces van mondialisering lijkt zijn top te hebben bereikt: de kwetsbaarheid van een mondiale wereld is duidelijk zichtbaar.

Corona daagt ons uit na te denken over kerk (één van de mondiale spelers), over het christendom, over God.

'De kerk kan een immuunsysteem creëren tegen de kwaadaardige virussen van angst en populisme'.

De kerk kan een veldhospitaal zijn. Niet geïsoleerd van de wereld, treedt ze buiten haar grenzen. Ze kan bv. hulp bieden aan mensen die fysiek, mentaal, sociaal en spiritueel getroffen zijn.

Ze kan gezondheidszorg, sociale en liefdadige zorg bieden, zoals ze dat ook vanaf het begin van haar geschiedenis geboden heeft.

Maar ze moet andere rollen op zich kunnen nemen.

Ze heeft ook een diagnosticerende rol te vervullen, ze zal wijzen op wat er hier eigenlijk aan de hand is.

Ze heeft ook een preventieve rol, ze zal mee een 'immuunsysteem' in een maatschappij creëren waarin de kwaadaardige virussen van angst, haat, populisme en nationalisme wijdverbreid zijn.

En ze heeft een herstellende rol, ze helpt trauma's verwerken door middel van vergeving.

De betekenis van lege kerken: uitzuiveren van godsbeelden, met diepgaande gevolgen.

Dit jaar waren er vanaf de vastenperiode tot over Pinksteren in zowel honderdduizenden kerken op meerdere continenten, als in synagogen en moskeeën geen religieuze diensten.

Halik meent: dit fenomeen is een teken en een uitdaging van God.

Wij zullen de (kunst van de) onderscheiding der geesten beoefenen, om die taal van God te verstaan.

Wij zullen oppassen dat wij vanuit angsten en verlangens, die eigen zijn aan zo'n beroerde tijd als de onze, geen beeld ophangen van god, die kwaadaardig en wraakzuchtig is.

(Er zijn er die angsten en verlangens van mensen misbruiken voor eigen gewin. Zij deden reeds eeuwen mensen afhaken van zo'n godsgeloof).

In tijden van rampen zoals de onze ziet Halik God als een bron van kracht, die zichtbaar wordt in mensen die solidariteit en opofferingsgezindheid tonen – ook in hen die geen 'religieuze motivatie' voor hun acties hebben. "*God is nederige en discrete liefde*".

Waarschuwend visioen: er komen nieuwe tijden. Realiseren wij ons dat?

Halik is onder de indruk van de lege en gesloten kerken. Is dat een beeld van wat ons te wachten staat? Dit zou inderdaad over enkele jaren in een groot deel van onze wereld kunnen gebeuren.

We zijn toch al genoeg gewaarschuwd door de ontwikkelingen in vele landen, waar steeds meer kerken, kloosters en seminaries leeg lopen en sluiten.

Waarom realiseren wij ons niet dat er opnieuw een hoofdstuk uit de geschiedenis van het christendom ten einde aan het lopen is, en het tijd is om ons voor te bereiden op een nieuwe werkelijkheid.

Lege kerken, leegte in de kerken?

Misschien staan de lege kerkgebouwen wel symbool voor de leegte in de kerken.

Als de kerk geen serieuze poging waagt om de wereld een compleet ander gezicht van het christendom te laten zien, zal leegte de toekomst van de kerk zijn.

We hebben ons te veel bezig gehouden met het bekeren van 'de wereld', en minder met het bekeren van onszelf.

Dat bekeren betekent niet simpelweg ‘onszelf verbeteren’, maar een radicale verandering van een statisch ‘christen zijn’ in een dynamisch ‘christen worden’.

Toen de middeleeuwse kerk scheutig gebruikmaakte van strafmaatregelen, waardoor kerkdiensten niet plaatsvonden en sacramenten niet werden toegediend, zorgde dat ervoor dat gelovigen in toenemende mate een persoonlijke relatie met God begonnen te zoeken, een ‘naakt geloof’. Lekenbroedersschappen en het mysticisme verbreidden zich. Deze ervaring van de mystiek heeft de weg vrijgemaakt voor de Reformatie – niet alleen die van Luther en Calvijn, maar ook de katholieke reformatie die verbonden is met de Jezuïeten en de Spaanse mystiek.

Wellicht kan ook nu de herontdekking van de contemplatie de wegen naar nieuwe hervormingen vrijmaken.

Halik noemt het een wending als gemeenschap naar het hart van het evangelie, de diepte in.

Hervormen is niet terugkeren naar een verleden, dat niet meer bestaat, maar naar de kern van Jezus’ leven en boodschap.

Het is geen goede oplossing dat we ons – in deze tijd waarin openbare vieringen verboden waren – behielpen met kunstmatige vervanging in de vorm van online uitzendingen van die vieringen. De ommezwaai naar die ‘virtuele vroomheid’, ‘communie-op-afstand’ en knielen voor een beeldscherm had iets vreemds. Misschien zouden we in plaats daarvan juist de waarheid van Jezus’ woorden moeten testen: ‘Waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn ben ik in hun midden’. En laten we niet vergeten dat de kerk de eeuwen door op veel plekken heeft overleefd zonder geestelijken.

Een school van wijsheid waarbinnen de waarheid wordt gezocht middels vrij debat en diepgaande contemplatie.

Halik is ervan overtuigd dat onze christelijke gemeenschappen, parochies, congregaties, bewegingen en kloostergemeenschappen, zouden moeten proberen dichterbij het ideaal te komen waar ook de Europese universiteiten uit voort zijn gekomen: een gemeenschap van leerlingen en leraren, een school van wijsheid, waarbinnen de waarheid wordt gezocht middels vrij debat en diepgaande contemplatie.

Zulke eilanden van spiritualiteit en dialoog zouden de bron van een genezende kracht kunnen zijn in een zieke wereld.

Kerken: graftombes van een dode god? “Ga op zoek naar het hedendaags Galilea”

Halik bekent jarenlang nagedacht te hebben over Friedrich Nietzsche’s welbekende verhaal van ‘de dolle mens’ (de dolle aan wie het als enige is toegestaan de waarheid te spreken. En deze dolle man verkondigt ‘de dood van God’. Het verhaal eindigt met de dolle die naar de kerk komt om daar ‘Requiem aeternam deo’ (eeuwige rust voor god) te zingen en te vragen: “*Wat zijn deze kerken nu eigenlijk nog, als ze niet de tombes en graven van God zijn?*”

Ik moet toegeven dat de kerk ook voor mij lange tijd leek op een kille tombe van een dode God.

Onze kerken waren dit jaar met Pasen leeg. De passages uit het evangelie over het lege graf konden wij elders lezen. *Als de leegte van de kerkgebouwen ons deed denken aan de lege tombe, laat ons dan niet de stem van boven negeren: ‘Hij is niet hier. Hij is opgestaan. Hij is voor jullie uitgegaan naar Galilea.’* aldus Halik.

Dus aan ons om de vraag te stellen: waar bevindt zich het hedendaagse Galilea, waar kunnen we de levende Christus ontmoeten?

Halik meent dat het hedendaags Galilea bij de zoekers te vinden is.

Origineel is zijn standpunt dat het onderscheid tussen gelovers en niet-gelovers – door sociologisch onderzoek bevestigd- voorbij is. De tegenstelling is vandaag tussen zoekers en ‘blijvers’, dit zijn mensen die zich bij het oude houden. En zoekers en blijvers vind je zowel bij de zogenaamde gelovigen als bij niet-gelovigen.

Halik is ervan overtuigd dat het ‘**hedendaagse Galilea**’, waar we naartoe moeten om de God te zoeken, die door de dood is heengegaan, **de wereld van de zoekers** is.

De bevrijdingstheologie leerde ons om Christus te zoeken tussen de mensen aan de rand van de samenleving. Maar we moeten hem óók zoeken tussen de mensen aan de rand van de kerk. En daarvoor moeten we om te beginnen veel loslaten.

Oude geloofsvoorstellingen loslaten

We moeten onze oude voorstellingen van Christus laten varen. De Verrezone is door de ervaring van de dood radicaal getransformeerd. Zoals we in de evangeliën lezen, herkenden zelfs zijn naasten en dierbaren hem niet.

We hoeven niet meteen alles te geloven wat ons wordt verteld. We kunnen vragen of we eerst zijn wonden mogen aanraken. Waar anders zullen we hem tegenkomen dan juist **in de wonden van de wereld** en de wonden van de kerk, in de wonden van het lichaam, die hij op zich genomen heeft?

We moeten niet proberen de anderen te bekeren, de zoekers niet gaan inlijven in de institutie van de kerk. Ook Jezus, die de ‘verloren schapen van het huis van Israël’ zocht, leidde hen niet terug binnen de grenzen van de joodse religie van die tijd. Hij wist dat nieuwe wijn in nieuwe wijnzakken gegoten dient te worden.

De grenzen van de kerk verbreden, in een open dialoog met de zoekers.

We zullen van kerk spreken in een veel bredere horizon dan institutie en regels.

Laten we de Traditie met een grote T maar herlezen samen met en in eerbied voor de zoekers. De Verrezone heeft het kerkgebouw al verlaten, liet de godslamp branden, ging door de deur die wij uit angst gesloten hadden, naar buiten. Hij heeft de muur doorbroken waarachter wij onszelf hadden verschanst. Hij heeft een ruimte geopend waarvan de breedte en diepte ons laat duizelen.

Leren van het prille begin van de kerk.

Aan het begin van haar geschiedenis maakte de vroege kerk van joden en heidenen de vernietiging mee van de tempel waarin Jezus had gebeden en zijn leerlingen had onderwezen.

De joden vonden daarop een moedig en creatief antwoord: het altaar van de verwoeste tempel vervangen ze door de tafel van het joodse gezin, het offergebruik vervangen ze door een nieuw gebruik: dat van het persoonlijke en gemeenschappelijk gebed. De brand- en bloedoffers vervangen ze door de offers van de lippen, de gedachten en het hart: het gebed en de studie van de Schrift.

Rond dezelfde tijd zocht het vroege christendom, dat was verbannen uit de synagoge, zijn nieuwe identiteit. Op de ruïnes van de traditie, leerden de joden en christenen de oudtestamentische wet en profeten nieuw te lezen en uit te leggen en leven te geven.

Bevinden we ons in deze tijd niet in een soortgelijke situatie?

Deze tijd van ingrijpende culturele verandering roept op tot een nieuw godsverstaan binnen de eigentijdse geschiedenis, tot een nieuw verstaan van kerk.

Roept deze tijd niet om een nieuwe theologie van de eigentijdse geschiedenis, en een nieuw begrip van kerk-zijn? Het is tijd voor een bredere en diepere oecumene, voor een gedurfd zoeken naar ‘God in alle dingen’.

De vindplaats van de Levende: niet onder de doden!

We kunnen deze tijd omarmen, als het juiste moment voor verandering, om ‘het diepere water op te zoeken’, om te zoeken naar een nieuwe identiteit voor het christendom in een wereld die voor onze ogen radicaal verandert.

De huidige pandemie is zeer zeker niet de enige mondiale dreiging waar onze wereld nu en in de toekomst mee te maken zal krijgen.

Halik besluit zijn essay met een oproep zoekers te zijn, en Christus opnieuw te zoeken. Als levende niet onder de doden!!!

Laten we hem moedig en vasthoudend zoeken en niet in de war raken als hij ons als een vreemde voorkomt. We zullen hem herkennen aan zijn wonden, aan zijn stem, wanneer hij tot ons spreekt, aan de geest, die vrede brengt en angst verjaagt.

Einde essay.

OEFENING: Kerk vervangen door C.B.B.

Als we telkens, wanneer Halik het heeft over kerk, het woord zouden vervangen door C.B.B. wat zou dat zeggen over C.B.B. en over ons bezig zijn?

En zou je ook iets missen in wat Halik over ons schrijft?

Leo

Nieuws uit de stuur-, werk- en denkgroepen

Redactie

De volgende editie van de CBBkrant mag je verwachten op **5 september**. Alle bijdragen (voor de periode juni – november) worden verwacht uiterlijk op **23 augustus** bij [Fons](#).

Fons

Onderhoud van het Romerohuis.

Ondanks de Corona zijn er steeds mensen bereid gevonden om wat werk te verrichten in de voortuin van het Romerhuis. de voortuin heeft een nieuw kleedje gekregen.

Er is grond toegevoegd, boomschors en dan zijn er plantjes geplant. Onkruid gewied in en rond de voorkant.

Maar er moet nog heel wat gebeuren, daarom voorzien we op **1 augustus** een werkdag. We zouden starten om 9.30 uur tot ongeveer 13.00 uur.

We ruimen de berging op, schilderen de ramen aan de WC, timmeren aan de afvalbak, en zo is er hier en daar nog wel iets te doen.

Zoals je aanvoelt zijn er helpende handen nodig: wie zich geroepen voelt, is zeker welkom.

Alvast bedankt.

Mieke

Familienieuws

Van ons heengegaan

Willy TEMPELAARS. (1939-2020)

Net één dag na zijn 81ste verjaardag stierf Willy in het WZC ten Weldenbrouc in Willebroek. Het ging de laatste maanden snel bergaf met zijn gezondheid. Hij moest van zijn paradijs in het Wilgenhof naar de kliniek en van de kliniek ging het naar ten Weldenbrouc waar hij na een heel kort verblijf stierf.

Willy is een gezicht van de C.B.B. Alle activiteiten deed hij mee. Hij bracht er ambiance in. Hoeveel kostuums had hij niet om verkleed de nodige sfeer te brengen. Zijn blijde geest is merkwaardig, want hij droeg ook pijnlijk de wonden van uitsluiting die hij tijdens zijn kinder- en jeugdtijden had ervaren. Willy deelde graag uit, ging hij op reis naar Banneux of waar ook, hij had attenties bij. Over Willy heeft ieder van ons zijn/haar verhaal. Persoonlijk heb ik hem door de jaren heen zeer sterk zien groeien in het zich uitdrukken. Hier is zeker de invloed waar te nemen van de volksuniversiteit van ATD en zijn vele vriendschappen binnen heel wat bewegingen en verenigingen waarvan hij lid was. Willy krijgt vanuit de C.B.B. een nadienst, waarschijnlijk in september en omwille van coronamaatregelen in de St. Niklaaskerk. Wanneer wij hierover meer weten, zullen wij het mededelen. In elk geval, zullen wij Willy heel erg missen in onze samenkomsten.

Heel erg!

Florke BROOS. (1924-2020)

Onze deelname in de rouw aan de nabestaanden, maar ook in de dankbaarheid om dit rijkge vulde leven van een merkwaardige vrouw.

Op 7 april is Florke van ons heengegaan in het WZC Akapella in Kapelle op de Bos. Zij was jaren lang ons oudste lid, steeds geïnteresseerd in alle onderwerpen. “Interessant”, zei ze, “daarover moet ik nog veel nadenken”. Zij was een geëngageerde feministe, nam het vierkant op voor de verdrukte vrouw... Later verbreedde haar interesse ook naar onderwerpen als het ontstaan van de aarde en van de kosmos. Je zag hoe kosmische berekeningen in miljarden jaren haar deden nadenken over het relatieve van onze wereld, van onze visies...

Florke was op hoge leeftijd steeds geestdriftig en kwam graag aan het woord om haar standpunten naar buiten te brengen. Deze geestdriftige, creatieve, unieke vrouw heeft een steen verlegd in een rivier op aarde, de stroom kan nooit meer dezelfde weg gaan.

Egbert ROOZE. (1948-2020)

Op 18 april ll. kregen wij het bericht dat Egbert onverwacht overleden was. Dat was niet te geloven. Zo'n monument, met nog zo'n vol agenda, met zoveel belangstellenden in zijn Bijbelse visie van het leven en het samenleven; zo'n originele uitgave van het hedendaags profetisme, dat was niet te geloven!!!

Over Egbert wordt veel geschreven. Hij was een veelzijdig man, voorganger, leerhuisbegeleider, gedreven professor-leraar... Vanuit de C.B.B. kunnen wij aanvullen door te zeggen dat hij een goede vriend aan huize was, hij kwam regelmatig naar vieringen, naar *Wijd en Zijd*, naar zomervakanties, waar hij inleidingen gaf en zich vlot tussen ons zette. Egbert droeg ons een zeer warm hart toe.

Zijn Bijbelse visie en zijn warm vriendschaps-hart zullen voelbaar blijven in de C.B.B. We zullen blijven zingen, terwijl we aan hem denken: “Wij zullen doorgaan”.

Aan Tetty, zijn vrouw, en aan zijn kinderen betuigen wij onze deelname in hun verdriet, maar ook in hun dankbaarheid om deze unieke man!

Josefa Meys. (1940-2020).

Macht zei tegen de wereld: “Je bent van mij.” Liefde zei tegen de wereld: “Ik ben de jouwe.” De liefde won. Zo lezen wij op haar rouwbericht. Josefa kwam af en toe naar vieringen, maar nam actief deel aan het laatste groot beraad in de C.B.B. Zij was mondig en deed haar nodige parler. Zij stond er ook op de CBB-krant te krijgen. Zij was in Hombeek en later in Kapelle-op-de-Bos parochieel geëngageerd, was zelfs secretaris van het Kerkfabriek in Kapelle op de Bos en was ook actief Lid van de Open Hart-beweging MSC- Leken.

Wij bieden de familie onze oprechte deelname in hun verdriet aan, maar zijn met haar ook dankbaar om deze geëngageerde vrouw.

Agenda

juni 2020				
vr	19	14:30	Asverstrooiing Willy	Begraafplaats Willebroek
za	27	19:00	Viering	Romerohuis
juli 2020				
vr	24		begin Kariboe	Cadzandië
di	28		einde Kariboe	Cadzandië
augustus 2020				
za	1	09:30	Klusjesdag	Romerohuis
zo	16		Rommelmarkt Rijweg	Romerohuis
september 2020				
za	5		Feest van de inzet	Romerohuis
		17:30	Samen eten	Romerohuis
		19:00	Viering	Romerohuis
		20:00	Algemene Vergadering	Romerohuis
zo	20		Herdenkingsviering Willy?	Sint-Niklaaskerk
oktober 2020				
za	3		Eerstezaterdag	Romerohuis
		18:00	Samen bokes eten	
		19:00	Viering	
za	31	15:30	Repetitie driekoningen	Dirk, Reet
november 2020				
zo	1		OpenDeurDag?	Romerohuis
ma	5	20:00	Stuurgroep	Romerohuis
za	7		Eerstezaterdag	Romerohuis
		18:00	Samen bokes eten	
		19:00	Viering	
wo	25	19:30	Begin Diepzeeduikdagen	Laathof – Hingene
zo	29	14:00	Einde Diepzeeduikdagen	Laathof – Hingene
december 2020				
za	5	15:30	Repetitie driekoningen	Romerohuis
za	5		Eerstezaterdag	Romerohuis
		18:00	Samen bokes eten	
		19:00	Viering	
zo	20	14:30	Repetitie driekoningen	Schelle
do	24	19:00	Kerstviering	Romerohuis
			daarna gezellig samenzijn	
januari 2021				
za	2		Driekoningenzingen	